

[Stats- og udenrigsministeren.]

om at tiltræde GATT på denne måde, agter regeringen at tiltræde overenskomsten direkte efter art. XXVI med et forbehold af den nævnte art. En tiltrædelse under denne form vil ikke umiddelbart betyde nogen forøgelse af Danmarks forpligtelser i henhold til overenskomsten, men er først og fremmest at betragte som en forenkling af den hidtil anvendte tiltrædelsesform.

7. GATT-samarbejdet har hidtil fundet sted på et ret spinkelt organisatorisk grundlag, først og fremmest fordi overenskomsten som nævnt ved sin tilblivelse hovedsagelig betragtedes som den organisatoriske ramme for en foreløbig anvendelse af visse af Havanaoverenskomstens bestemmelser, indtil den i denne overenskomst forudsete internationale handelsorganisation måtte blive oprettet. Uanset at denne organisation aldrig blev til virkelighed — navnlig fordi Amerikas Forenede Stater undlod at ratificere overenskomsten — forblev GATTs karakter af et provisorisk samarbejdsorgan ikke desto mindre uændret i årene siden 1947.

Det var derfor nærliggende ved denne lejlighed, da overenskomstens tekst blev underkastet en revision, at søge at skabe en mere fast og permanent organisation. Det er etableringen af denne, der omhandles i den foreliggende Overenskomst om Organisationen for handelspolitisk Samarbejde. Ud over således at give GATT-arbejdet og GATT-sekretariatet en mere permanent ramme tager oprettelsen af denne organisation ikke sigte på nogen større reel udvidelse af samarbejdet eller ændring af dets struktur.

I forbindelse med den nævnte Overenskomst om Organisationen for handelspolitisk Samarbejde foreligger der imidlertid ét problem, der er af vigtighed for GATT-arbejdets fremtid, nemlig spørgsmålet om USAs stilling til GATT-samarbejdet. I henhold til amerikanske statsretlige bestemmelser har den amerikanske regering kunnet tiltræde selve GATT-overenskomsten såvel som de nu oprettede ændringsprotokoller til denne uden at indhente den amerikanske kongres' samtykke hertil. Dette har imidlertid medført, at den amerikanske kongres i visse tilfælde ikke har anset sig for at være fuldt ud bundet

af de forpligtelser, der påhviler den amerikanske regering ifølge overenskomsten, hvilket naturligvis har været en alvorlig svaghed i GATT-samarbejdet i de forløbne år.

Den amerikanske regering kan derimod ikke tiltræde Overenskomsten om Organisationen for handelspolitisk Samarbejde uden at indhente kongressens samtykke hertil, og spørgsmålet om USAs tiltrædelse af denne overenskomst vil derfor muligvis blive en prøvesten for den amerikanske kongres' holdning til et internationalt handelspolitisk samarbejde på det her foreliggende grundlag.

Det er regeringens opfattelse, at tidspunktet for Danmarks formelle undertegnelse af Overenskomsten om Organisationen for handelspolitisk Samarbejde i nogen grad bør afhænge dels af udsigterne til, at overenskomsten godkendes af den amerikanske kongres, dels af de andre større handelsnationers holdning til overenskomsten. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at indtil nu har kun fem lande, hvoriblandt England, Indien og Pakistan, tiltrådt denne, idet dog enkelte andre lande, hvoriblandt Belgien, Holland og Tyskland, har tiltrådt den med ratifikationsforbehold. Det er fastsat i overenskomsten, at den først træder i kraft, når lande, hvis udenrigshandel tilsammen andrager 85 pct. af samtlige GATT-landes udenrigshandel, har tiltrådt den. Da USAs udenrigshandel andrager over 15 pct. af GATT-landenes samlede udenrigshandel, vil overenskomsten således ikke kunne træde i kraft, medmindre USA tiltræder den. Regeringen anser det imidlertid for rigtigt nu at indhente folketingets samtykke til Danmarks tiltrædelse af Overenskomsten om handelspolitisk Samarbejde, samtidig med at de tre ændringsprotokoller til GATT-overenskomsten forelægges det høje ting til godkendelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende forslag til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har dernæst den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning vedrørende ikraftsættelsen af de i sjette protokol vedrørende supplerende toldindrømmelser under Den almindelige*

[Stats- og udenrigsministeren.]

Overenskomst om Told og Udenrigshandel indeholdte danske toldindrømmelser (GATT). Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger og lister over toldindrømmelser, skal jeg bemærke følgende:

1. Den internationale toldkonference, hvis resultater hermed forelægges det høje ting, er den fjerde i rækken af toldkonferencer, der i det sidste årti har fundet sted inden for GATTs rammer. På de to første konferencer i Genève i 1947 og i Annecy i 1949 opnåedes der ikke ubetydelige resultater. På den tredje toldkonference, der afholdtes i Torquay i vinteren 1950-51, viste det sig imidlertid, at mulighederne for ved tosidede toldforhandlinger at nå videre i retning af toldnedsættelser i det væsentlige var udtømt, og konferencens resultater blev derfor ret beskedne.

Det er på denne baggrund, man må se de bestræbelser, som Danmark og andre lavtariflande igennem flere år har udfoldet inden for GATT for at få gennemført en automatisk virkende toldnedsættelsesplan, det vil sige en plan, hvorefter alle de deltagende lande — uden tosidige forhandlinger om ydelser og modydelser — reducerer deres toldsats over en vis periode.

På grund af modstand fra adskillige højtariiflande er disse bestræbelser ikke blevet kronet med held. Under sagens drøftelse på GATT-samlingen i vinteren 1954-55 skete der ingen ændring heri; imidlertid blev det, da den amerikanske regering af kongressen på ny havde fået bemyndigelse til under forudsætning af gensidighed at yde begrænsede toldindrømmelser, vedtaget at afholde en ny toldkonference i foråret 1956.

Under forhandlingerne om tilrettelæggelsen af denne toldkonference fortsatte man fra dansk side bestræbelserne for at få vedtaget en automatisk toldnedsættelses-procedure som middel til at fjerne eller mindske dispariteten mellem lavtariflandenes og højtariiflandenes toldniveauer. Disse ønsker blev dog ikke taget til følge. Man opnåede blot, at en svag islæt af multilateralisme blev indføjet i forhandlingsreglerne først og fremmest derved, at den såkaldte toldforhandlingskomité fra tid til

anden skulle foretage en kritisk gennemgang af de bilaterale forhandlingens forløb. Desuden vedtoges det, at de deltagende landes tilbud ikke skulle angives som tilbud til enkelte lande, men samles i en såkaldt konsolideret tilbudsliste, der skulle overgives forhandlingspartnerne ved konferencens begyndelse og i princippet danne grundlag for forhandlingerne med alle deltagende lande. Endelig fik man på ny understreget princippet om, at binding af en lav toldsats skulle kunne anses som tilstrækkelig modydelse for nedsættelse af en høj toldsats.

2. Selv om det således aftalte grundlag måtte give anledning til alvorlig tvivl om muligheden for at opnå væsentlige nye fremskridt i retning af toldnedsættelser, indtog regeringen i forståelse med de interesserede erhvervsorganisationer det standpunkt, at man fra dansk side dog burde deltage i konferencen og søge at udnytte det svage multilaterale element i forhandlingsreglerne mest muligt. Såfremt det viste sig umuligt under konferencen at enes om mere betydningsfulde toldnedsættelser, ville dette styrke den foran nævnte argumentation for, at man nu burde tage nye metoder af mere automatisk karakter i anvendelse.

3. Forhandlingernes forløb bekræftede rigtigheden af dette synspunkt. Toldforhandlingskomiteens virksomhed var uden større indflydelse på forløbet af de bilaterale forhandlinger, og de af Danmark og andre lavtariflande udfoldede kraftige bestræbelser for at aktivisere komiteen forblev i det store og hele resultatløse.

Som det fremgår af det foreliggende forslag, blev Danmarks bilaterale forhandlinger præget af, at der fra de andre landes side ikke forelå tilbud om toldnedsættelser for vore vigtigste landbrugseksportvarer, og at tilbuddene i industrivaresektoren kun var af begrænset interesse for dansk erhvervsliv.

4. Ligesom tilfældet var i 1930erne, har de fælles principielle interesser ved flere lejligheder fået de europæiske lavtariflande, Danmark, Norge, Sverige, Beneluxlandene og Schweiz, til at indtage fælles standpunkter i de senere års tolddrøftelser. I foråret 1956 fremlagde man fra dansk side en toldnedsættelsesplan for de øvrige lavtariflande

[Stats- og udenrigsministeren.]

med henblik på at få toldspørgsmålet realitetsbehandlet i Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation, OEEC, idet yderligere fremskridt ikke foreløbig syntes at kunne opnås i GATT. Lavtarifflandene endes om et fælles forslag, der tog sigte på automatiske toldnedsættelser for de vigtigste varer i den europæiske samhandel; dette forslag kom til drøftelse på et ministermøde i OEEC i juli 1956 og anses for at have været medvirkende til, at Storbritannien ændrede sin holdning til spørgsmålet om at tage det generelle europæiske toldproblem op til realitetsbehandling. Som det vil vides, besluttede OEECs ministerråd på britisk initiativ at iværksætte en undersøgelse af muligheden for en nærmere tilknytning mellem den af Beneluxlandene, Frankrig, Italien og Tyskland påtænkte toldunion og de øvrige OEEC-lande. Undersøgelsen skulle først og fremmest koncentreres om muligheden for at skabe et europæisk frihandelsområde, det vil sige en samarbejdsform, under hvilken de deltagende lande afskaffer de indbyrdes toldsatser og øvrige handelsrestriktioner, men hver for sig kan opretholde autonome toldsatser over for den øvrige verden. Det blev samtidig besluttet, at lavtarifflandenes toldnedsættelsesplan omgående skal søges gennemført, hvis disse undersøgelser ikke fører til noget positivt resultat. Undersøgelserne befinder sig endnu på et rent teknisk stade, men det er hensigten at søge udarbejdet en foreløbig beretning inden nytår 1957. Hvis det viser sig, at de tekniske muligheder for dannelsen af et frihandelsområde i tilknytning til de seks landes påtænkte toldunion er til stede — og foreløbig forekommer dette sandsynligt — kan undersøgelserne ventes fortsat med henblik på at udarbejde en mere detaljeret plan, der skal forelægges for de politiske myndigheder i de enkelte lande. Det er ifølge sagens natur for tidligt på indeværende tidspunkt at skønne over det sandsynlige resultat af undersøgelserne eller at kommentere de problemer, der er forbundet med en sådan plan, herunder spørgsmålet om resultatet af de danske bestræbelser for at sikre, at landbrugsvarerne inddrages i et eventuelt frihandelsområde. De indtil nu stedfundne

drøftelser har i mange henseender tydet på en positiv holdning i de deltagende lande til tanken om dannelse af et europæisk frihandelsområde.

5. Toldkonferencen i Genève har måske haft sin største betydning ved at vise, at den hidtil anvendte forhandlingsform — baseret på bilateral udveksling af ydelser og modydelse, som i kraft af mestbegunstigelsesprincippet udstrækkes til samtlige medlemmer — under de herskende forhold næppe kan forventes at føre til yderligere resultater af betydning, og at nye metoder er påkrævet.

Hvad angår de beskedne direkte toldindrømmelser, som Danmark tilforhandlede sig på konferencen i Genève, er det regeringens opfattelse, at der er et for Danmark gunstigt forhold mellem ydelser og modydelse — de sidstnævnte hovedsagelig i form af toldbindinger. Hertil kommer de indirekte fordele, som Danmark i kraft af mestbegunstigelsesprincippet opnår af de toldnedsættelser og toldbindinger, hvorom andre lande indbyrdes traf aftale under konferencen.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det foreliggende forslag til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m. og i lov om forskellige forbrugsafgifter.

Det foreliggende lovforslag vedrører to forskellige områder inden for toldlovgivningen, idet det dels indeholder nogle ændringer til toldtariffen, dels omhandler oprettelsen af en ny ankeinstans vedrørende visse af toldadministrationens afgørelser. Endelig er i lovforslaget medtaget en lille ændring af teknisk karakter i lov om forskellige forbrugsafgifter.

De i lovforslaget indeholdte ændringer af toldtariffen hænger alle sammen med det af stats- og udenrigsministeren netop fremsatte forslag til folketingsbeslutning vedrørende de ved toldforhandlingerne i Genève i foråret aftalte toldindrømmelser. Det er dog kun de indrømmelser, som går ud på en nedsættelse af gældende toldsatser, der giver anledning til ændringer i toldloven. Ind-